

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
5:53	4:12	אלעד
5:56	4:04	בית שמש
5:53	4:19	בני ברק
5:51	4:11	חיפה
5:49	4:08	טבריה
5:49	3:56	יבנאל
5:52	4:05	ירושלים
5:53	4:10	מודיעין עילית
5:48	4:06	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 13, גליון 12 (632)

פרשת ויגש, י"א טבת, שנת תשפ"ד לפ"ק

שיעורים כסדרן: | נ"ך: משלי ל"א – איוב א' | בבלי: בבא קמא נ"א | ירושלמי: שבת י' | תוספתא: פסחים ג' | רמב"ם: יבום וחליצה א'

מוהרא"ש מספר

תחזק עצמך ותתאחז

ביום שישי עשרה בטבת, חל היארצייט של מורנו רבי נתן זי"ע. רבי נתן נולד בשנת תק"מ לפ"ק, לאביו רבי נפתלי הירץ ז"ל ולאמו לאניע ע"ה. הוא גדל בעיר נעמירוב, אביו היה תלמיד חכם גדול, אבל הוא היה גם סוחר ועשיר גדול, היה לו קביעות ללמוד בכל יום דף גמרא, ולעבור כל שבוע על המדרש של הפרשה.

בגיל שלשעשרה לקחו הגאון הצדיק המפרסם הרב רבי דוד צבי אוירבך, אב"בית דין קהלות, שאריגראד, מאהליב וקרעמניץ לחתן לבתו מרת אסתר שיינדל ע"ה. רבי דוד צבי היה אדם גדול, הצדיק רבי ברוך ממעז'בוז זי"ע אמר עליו שאלהו הנביא מלנה אותו תמיד.

רבי נתן כבר היה אז מתמיד גדול ולמדן עצום, הוא ידע ש"ס ופוסקים, עד כדי כך שהוא היה יכול לעבור בעל פה על כל תוספות בש"ס לפי הסדר. חמיו מאד אחז ממנו וקנה, שחתנו יהיה ממלא מקומו ברבנות.

ומחמת שחותנו הגאון רבי דוד צבי היה מתנגד גדול על דרכי החסידים והחסידות והיה רגיל לדבר עליהם לפני בניו וחתניו, עלכן היה רבי נתן נזהר לא להתחבר עם פת החסידים, שבעירו נעמירוב. אך אף על פירכין כשהיה רבי נתן יושב בבית המדרש ולומד, היו נגשים אליו אברכים חסידים והיו מתוכחים עמו ומוכיחים לו, איך שהצדיקים הקדושים תלמידי המגיד הם באמת צדיקים נוראים מאד.

ומרב דבורם פעלו אצלו, ובפרטיות חברו רבי נפתלי, שהיה מנעוריו מגדל בין החסידים. ועלכן התחיל לנסע אל צדיקי הדור. ונסע אל הרב הקדוש רבי ברוך ממעז'בוז ואל הרב הקדוש רבי זושא מהאניפולי, ואל הרב הקדוש רבי מרדכי מקרעמניץ ואל הרב הקדוש רבי גדליה מליניץ ואל הרב הקדוש רבי שלום מפראביטש, ואל הרב הקדוש רבי אברהם דב מחמעלניק. וכל הצדיקים היו משתעשעים עמו ומקרבים אותו מאד מאד. ולבסוף נתחבר עם חסידי הרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב ונסע הרבה אליו. אך מרוב צמאונו והשתוקקותו אחריו יתברך, ובפרט אחרי <<<<

מילה של התחזקות

הלכתי לטיל בשבת אחרי הצהרים, כל כך רציתי להשיח את הלב אל השם יתברך, אבל לא היו לי מלים, כל הדרך אמרתי מלה אחת: "השם, השם, השם", הייתי מאד מרצה שאות המילה היחידה הזאת אני יכול לפחות להגיד, כפי שרבינו אומר (עיינו לקוטי מוהר"ו חלק ב', סימן צו), אפלו שאפשר לומר רק "רבונו של עולם" - זה גם טוב מאד. כך עליתי וירדתי, אחר כך חשבתי לעצמי 'אני הולך לנסות עוד פעם', עליתי שוב את ההר, ובפעם השנייה כבר היו לי שיחות טובות, השוחתי את לבי היטב, הודיתי היטב, ברוך השם.

אני כותב לך את זה, כי אתה חושב שרק לך לא הולך, שתדע שבהרבה ימים ההתבודדות שלי היא מלה אחת: שוב ושוב "השם".

(עצתו אמונה מקץ תשפ"ד)

ווארט על הפרשה

ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם פי מכתם אותי הנה, המדרש אומר (בראשית רבה כא, ו) אין ועתה אלא לשון תשובה, המילה ועתה כוננתה תשובה. צריך להבין מה יש למלה ועתה עם תשובה?

רבינו כותב בהרבה מקומות, שעקר התשובה היא, שישכחו את כל מה שעשו עד עכשיו ולהתחיל תמיד מחדש כאילו נולדו עכשיו, מתחילים עכשיו בפעם הראשונה לעבוד את השם יתברך.

אם זוכרים את כל הפשלונות שהיו, נהיים מאד עצובים, נהיים בכעס, ואי אפשר לעשות תשובה, לכן צריך תמיד לשכח מה שהיה, וכך אפשר להיות בשמחה ולהתחיל עוד הפעם מחדש בחיות לעבוד את השם יתברך, ואז רואים שכל הפשלונות שהיו, היו טובות גדולות מאד, שהשם יתברך בודאי סבב כך לטובה.

רבינו אומר (שיחות הר"ו, סימן כ"ו), "אצל העולם שכחה היא חסרון גדול בעיניהם, אבל בעיני יש בהשכחה מעלה גדולה. כי אם לא הייתה שכחה, לא היה אפשר לעשות שום דבר בעבודת השם, אם היה זוכר כל מה שעבר, ולא היה אפשר לו להרים את עצמו לעבודתו יתברך בשום אופן, גם היו מבלבלים את האדם כל הדברים שעוברים עליו. אבל עכשיו על ידי השכחה, נשכח מה שעבר", הוא יכול תמיד להתרענן ולהתחיל מחדש.

רבינו בעצמו אמר על עצמו (שם) שהוא לא חושב אף פעם לאחור במה שהיה בעבר, ברגע שהדבר חולף, זה עובר לו לגמרי מדעתו, ואינו מבלבל כלל עצמו עוד במה שכבר עבר והלך.

לכן אומר המדרש אין ועתה אלא לשון תשובה; ועתה - עכשיו, אם אני מתחיל מעכשיו, אני שוכח מכל מה שהיה עד עכשיו, אז זה לשון תשובה, זה עיקר התשובה.

זה הפשט בפסוק. ועתה, ועכשיו, אם אתה מתחיל "מעכשיו", אז, אל תעצבו - לא תעשה עצוב, ואל יחר בעיניכם - ולא תכעס, רק להפך, כי למחיה שלחני אלקים לפניכם - אתה תראה שהכל סבב הקדוש ברוך הוא לטובה, השם יתברך סבב שימכרו את יוסף, כדי שהוא יוכל אחר כך לזון את בני ישראל.

(זאת התורה ויגש ג)

אינך יכול לתאר לעצמך מה מצילים על ידי הפצה

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת ויגש, ב' דראש חדש טבת, ז' דחנכה, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

בטח שיש לעשות, מה השאלה בכלל!?

קח שקית ספרים וקנטרסים של עצות וחזוק מרבנו הקדוש ותסתובב עם זה בבתים להציל בני ישראל; אינך יכול לתאר לעצמך מה זה הפצה ומה מצילים על ידי הפצה, כמה בתי ישראל נחרבים לגמרי כי אברכים אין להם שכל ואינם יודעים איך להתנהג בבית עם האשה, ועם קנטרס אחד נתן להצילים.

אם יצא לך לשמע מקרוב מה קורה בבתים בין הבעל לאשה וכו', זה רק מן השמים כי מן השמים רוצים שתלך לעשות "הפצה"; שתלך לחלק ספרים, קנטרסים ודיסקים של רבנו הקדוש, להציל בתי ישראל.

מוהרא"ש זכרונו לברכה כתב ספרים נפלאים על שלום בית והם קימים היום בכמה שפות. בלשון הקדש יש: "אוצר שלום בית", באידיש יש כמה ספרים נפלאים, וכן יש כמה באנגלית. קח את הספרים ותחלק אותם בבתים ותאיר לאנשים את החיים.

כמו כן קח את הספר "אשר בנחל", מכתבי מוהרא"ש המחזקים ומעודדים את כלם. כמה שאנשים יהיו שבורים ומיאשים המכתבים האלו יחזקו אותם; וכן אפשר למצא במכתבים עצות ודרכים איך לחיות בבית בלי חמרות ופרישות. מוהרא"ש היה אומר על אלו שמלמדים לחתנים לחיות בחמרות ובפרישות, שהם עתידים לתן את הדין, הם הגורמים למריבות בבית, ורב מקרי גטין הם פתוצאה מהדרכה לא נכונה ומלמודים שגויים, יש להם תאנה לומר לשני להתנהג בחמרות וכו'; רבנו מדבר על זה מאד בחריפות (ספר המדות, אות הוראה, סימן ה): "מי שמחמיר לאחרים ומקל לעצמו, על ידי זה אינו זוכה לראות בפי המלך", הוא לא יזכה לראות את משיח צדקנו, כמו שחכמינו זכרונו לברכה אומרים (שמות רבה כה, ח): "אל תהא אומר על מה שלא שמעת, שמעתי, ולא תהא אומר לאחרים ומתיר לעצמו, אלא יהיו יוצאין מפיד נאמנים כשם שיצאו מפי משה, ואני מראה לך יפי פנים אל פנים", עין שם; כמה אברכים נופלים לדאבונו לעברות חמורות רחמנא לצלן רק בגלל שהמדריכים לומדים אתם תורות חדשות ושגויות! צריכים מאד להזהר מהם.

בזכות הפצת עצות רבנו לאחרים נזכה שמשיח יגאלנו מהגלות ויוליכנו לארץ ישראל.

חנכה שמח וחדש טוב.

(עצתו אמונה ויגש תש"פ)

שבקר אצל הצדיקים הקדושים, לא היה לו במה להשקיע צמאנו ורעבנו, ובפרטיות עבדת היותו בעל מח גדול ולב רחב, לא מצא חברים כדגמתו ואף שהרב הקדוש רבי לויצחק מברדיטשוב קרבו מאד מאד יותר מכלם וקרא אותו בלשון חבה: "מיין נתנ'לע" (נתן'לה שלי), אף על פניו החסידים לא היו לפי רוחו, כי הוא היה מתמיד עצום ולמדן גדול ולא היה יכול לסבל את הסעדות שלהם, כי בעיניו היה נראה כבטול זמן, ובזמן הזה שמבלים במסבה ודבורים וכו', כדאי יותר להתמיד בתורה ולעבד אותו יתברך.

ועל כן מכל זה לא היה לו שום ספוק מהחסידות. והיו לו עליות וירידות, ספקות ובלבולים מה לעשות, ואיך זוכים להיות איש כשר ולעבד אותו יתברך כמו גדולי הצדיקים הנ"ל, שראה את עבודת כל אחד ולא מצא תשובה ותרוע על ספקותיו.

פעם אחת ישב עם החסידים תלמידי הרב מברדיטשוב בסעדת מלוה-מלכה, והפילו גורל את מי לשלח לקנות בייגיל (פצד), ונפל הגורל על רבי נתן, והלך לקנות. ובאמצע הדרך נפלה עליו מרירות מענין העליות והירידות שלו וכו', ונכנסו בו הרהורי תשובה; וכי עלתה נברא לילך לקנות בייגיל - והתמרמר על זה מאד.

ונכנס לבית הפנסת הגדול, שהיה כבר סגור, דרך איזה חלון ועלה לעזרת נשים והתחיל לומר תהלים בבכיה רבה. ואמר מזמור אחר מזמור, ובכה מה תהיה תכליתו בזה העולם. ומרב מרירות לבבו נפל בכל פעם על הארץ והשתטח בפשוט ידים ורגלים ובכה ונכה בלי מעצור ולא היה יכול לקרר את צער לבו, עד שהגיע למזמור נ', התיגע מאד. ובאמצע בכיתו נרדם כך על הארץ וישן.

והחלם חלום: והנה סלם מצב ארצה, וראשו מגיע השמימה. והתחיל לעלות ועלה קצת ונפל. ועלה עוד קצת וחזר ונפל, וכן עוד הפעם. ובכל פעם כל מה שעלה יותר, הנפילה היתה יותר גדולה. ושוב עלה עד לרום המדרגות ואז נפל ולא יכול לעלות עוד. ובא אחד ואמר לו בזה הלשון: "דראפע זיך און דערהאלט זיך!" (תחזק עצמך ותתאחז).

ערב שבת קדש פרשת כי תבא בא על שבת אל רבנו ז"ל איש אחד מנעמירוב, ושמו רבי ליפא. הוא היה איש חסיד ונסע להרבה צדיקי הדור. וכששמע בעירו נעמירוב (שהיא בערך 15 קילומטר מעיר ברסלב), שנוכנס צדיק גדול אל העיר, נתעוררה בו תשוקה עצומה לנסע אליו. ונסע והגיע בערב שבת קודש אל רבנו ז"ל. וכל השבת שמע מרבנו ז"ל שיחות נפלאות, ונתעורר על ידיה לבבו בתשוקה עצומה אליו יתברך. שבשבת קדש זו בתוך שיחותיו הקדושות של רבנו ז"ל הזכיר רבנו ז"ל כמה פעמים: "איך זעו א נייע נשמה אין אקוריינע נאנט צו ברסלב". (אני רואה נשמה חדשה באוקראינה סמוך לעיר ברסלב) והפליג מאד מאד במעלת הנשמה החדשה הזו. ולא ידעו השומעים, אל מי רבנו ז"ל מכון.

מוצאי שבת קדש שהיה אז ליל סליחות, החליט רבי ליפא הנ"ל, שיחזר לעירו נעמירוב, וכך הוה, שבאותו לילה חזר. והגיע אל המנזר ואמר עמהם סליחות. והוא עמד מאחורי התנור, ואמר מלה במלה בהתלהבות ובחיות ובדבקות נוראה ונפלאה מאד, כי נתעורר ונתלהב לבבו לעבודתו יתברך אצל רבנו ז"ל בהתלהבות גדולה. ובדרך כלל כש'העולם' מגיעים בסוף הסליחות, אומרים זאת במהירות, אך רבי ליפא מרוב התלהבותו ודבקותו אמר מלה במלה לאט לאט את הסליחות של "עגנו" ושל "מי שענה לאברהם" וכו' וכו' בכונה גדולה ובכח ובקול גדול.

ויהי כאשר ראו האברכים בבית המדרש בשעת סליחות כנ"ל את עצם התלהבות רבי ליפא באמירת סליחות, ויהי להם דבר זה לפלא, כי מה יום מיומם, הלא גם הם בחבורה חסידית אחת עמו, ומה פתאם נתלהב לב רבי ליפא בהתלהבות יוצאת מן הכלל. ויחקרו אצלו כמה אברכים אחר הסליחות, מה נשתנה רבי ליפא. והשיב להם, היות שנוכנס לגור בעיר ברסלב צדיק קדוש ונורא נכד הבעל שם טוב הקדוש, ושם קבל התעוררות והתחזקות יוצאת מן הכלל. ויהי כשמע רבי נתן זאת, נתלהב לבו מאד מאד לנסע גם הוא אל רבנו ז"ל, אולי יזכה גם הוא להתעורר ולהתלהב מחדש. יום א' לסליחות נתחברו רבי נתן ורבי נפתלי ורבי ליפא ור' זלמן הקטן ונסעו אל רבנו ז"ל.

אחר כך נכנסו ביחד אל רבנו ז"ל. ומיד הפיר רבי נתן את רבנו ז"ל ואמר לעצמו: הלא זה תאר האיש, שאמר לי: "דראפע זיך און דערהאלט זיך!" ונתנו שלום לרבנו ז"ל פנהגו.

אחר כך יצאו מרבנו ז"ל, ושמעו מאנשיו, שענין רבנו ז"ל הוא רק ראש השנה. והבינו, שאי אפשר להיות שם שמונה ימים רצופים ולהתממה עד ראש השנה, על כן נסעו חזרה לביתם שבנעמירוב.

ערב שבת קדש פרשת נצבים, כ"ז אלול נזדרו רבי נתן ויצא לחוץ ושכר עגלה לנסע לברסלב. ונסעו יחד אל רבנו ז"ל בדעתם להשאר שם על שבת קדש פרשת נצבים וכן על ראש השנה, שחל אז ביום שני ושלישי.

כשהגיעו אל עיר ברסלב אחר הצהריים, נכנסו אל רבנו ז"ל ודברו עמו קצת. ואמר להם רבנו ז"ל בזה הלשון: "איך וועל אייך פירן אויף א נייעס וועג". (אני אנהיג אתכם על דרך חדשה לגמרי!) ויצאו ממנו.

ליל שבת קדש פרשת נצבים אכלו רבי נתן ור' נפתלי אצל רבנו ז"ל, ואז שמעו בפעם הראשונה הזמירות של רבנו ז"ל ונתפעלו מאד מאד מעצם היראה והקדשה והדבקות של רבנו ז"ל ונתעוררו בתשוקה עצומה אליו יתברך בכללות הנפש ממש.

שאלות ותשובות ברסלב

למה סבל מוהרא"ש כל כך הרבה בחייו?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני שומע הרבה מאת הראש ישיבה ששמצצמתיים לרבנו זוכים לחיים טובים ויפים. אבל מצד שני קראתי באחד המכתבים של הראש ישיבה שליט"א על הצרות שמוהרא"ש סבל כל החיים, ומאד נבהלתי למה בדיוק אהד כמו מוהרא"ש ששכל פלו היה התבודדות והפצה וכל הנהגתו הייתה על פי עצת רבנו - בדיוק הוא צריך לסבל יסורים?

אני מקנה שהראש ישיבה יבאר לי את הנושא.

ישראל פח.

תשובה:

בעזרת ה' ותפריך

יום א' פּרשׂת ויגש, ב' דראש חדש טבת, ז' דחנכה, שנת ה'תש"פ

לכבוד ... נרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

אנחנו מאד רחוקים מלהבין למה השם יתברך מיסר את הצדיקים ביסורים קשים וצרות; רבי נתן הקדוש מסביר את זה באריכות (לקוטי הלקוטים הלכות תפילין הלכה ה', אות כו-כח): "יש צדיקים גדולים כל כך שאין צריכין סיעה מלעילא והקדוש ברוך הוא מתנהג עמם בתחלה במדת הדין והם עומדים בכל הנסיונות וסובלים כל מיני יסורים וצרות הנמשכין ממדת הדין", "ישנם צדיקים גדולים הסובלים כל מינהם יסורים וצרות קשים ומרים, ונשפארים על עמדם, עד שזוכין למה שזוכין", ואלו הצדיקים אינם נופלים בדעתם אלא נשפארים חזקים עם עצמם וממשיכים בדרכם עד שהם זוכים למה שהם זוכים, כמו שכתבו (תהלים יא, ה): "ה' צדיק יבחן", הקדוש ברוך הוא מנסה את הצדיקים.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (בראשית רבה לב, א): "היוצר הנה אינו בודק קנקנים מרועים", מי שמיצר חביות, כשהוא רוצה לבדק את טיבם אם הם חזקים, הוא לא בודק את החביות החלשות, "וימה הוא בודק? בקנקנים פים", הוא דופק על החביות החזקות, "שפלו מקיש עליהם כמה פעמים אינם נשברים", כמה שהוא דופק עליהם הם לא נשברים, "כך אין הקדוש ברוך הוא מנסה אלא את הצדיקים", כך ה' עושה עם הצדיקים, הוא דופק עליהם לראות אם הם מחזיקים מעמד ולא נשברים. התנצ הקדוש רבי יוסי אומר: "הפשתני הנה בשעה שהוא יודע שהפשתן שלו יפה, כל שהוא פותשה היא משתבחת, וכל זמן שהוא מקיש עליה היא משתמנת, ובשעה שהוא יודע שהפשתן שלו רעה, אינו מספיק לקוש עליה אחת עד שהיא פוקעת", כשיש לו סחורה טובה הוא לא מפחד להקיש עליהם כי הם משתבחים אבל כשיש לו סחורה פחות טובה הוא לא ידפק עליהם כי לא ישאר לו פלוס, "כך אין הקדוש ברוך הוא מנסה אלא את הצדיקים", הוא דופק עליהם ומיסרם כי הוא יודע שפך הם יתקברו אליו יותר והם יתבטלו אליו לגמרי, עוד אמר רבי אליעזר משל לבעל הבית שיש לו שני פרות, אחת חזקה ובראה ואת חלשה, "על מי הוא נותן את העל, לא על זו שכה יפה?, כך הקדוש ברוך הוא מנסה את הצדיקים", כמו שכתוב (תהלים יא, ה): "ה' צדיק יבחן".

רבנו הקדוש אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קט): "כל אחד לפי נשמתו ולפי עבודתו כך יש לו יסורים, יש שיש לו יסורים מבניו ומאביו ומשכך, ויש שהוא במדרגה גדולה ממנו ויש לו יסורים משכנים רחוקים, ויש גדול ממנו ויש לו יסורים מכל העיר, ויש גדול ממנו ויש לו יסורים מכל העולם", יסורי האדם תלויין בגדלותו, כפי גדל מעלתו כך גדל יסוריו; זה מה שקרה עם מוהרא"ש, פלם צחקו ממנו; אנשים מכל העולם, אנשים שפלו לא הפירוהו ולא ראוהו התלוצצו ממנו ודברו עליו.

מה שיש לנו ללמד מצדיקים אלו, שלא נפל בדעתנו ושללא נתאש כשעובר עלינו מה שעובר; הצדיק נשאר תמיד איתן באמונתו. ועלינו להתחזק באמונה כשעובר מה שעובר, הייפי של מוהרא"ש היה שפלו ששכר יסורים יותר קשים הוא האיר יותר את העולם עם עצותיו וחזקויו, הוא האיר את כל העולם.

אין לנו שכל להבין מה זה צדיק, אנחנו מאד רחוקים מלהבין מה זה צדיק שמתבטל כל פלו להשם יתברך; אנחנו צריכים להתחזק עם העצות והחזקוים שהצדיקים הקדושים השאירו לנו וללכת בדרכיהם, ועל ידי זה נזכה לחיים טובים בזה ובכא.

חנכה שמח וחדש טוב.

עצתו אמונה ויגש תש"פ

- לאחר הביקור במוסדות, במשך ראש הישיבה לעבר בניין בית הדפוס, ושם התבונן בעבודה הקדושה המתנהלת בקרו ההדפסה, כאשר בכל יום ויום מודפס שם ספרים וקונטרסים לזכות נשמות ישראל ולעודד את רוחם, ושכל אחד ואחד יתוודע לסוד, שאפשר לנהל חיים שמחים ומאושרים בעולם הזה.
- ליל שישי - לאחר הדלקת נר חנוכה, התקיים השיעור ליל שישי הקבוע בבית המדרש הגדול ברחוב האשקי בקריה, ראש הישיבה דיבר בגנות זה שיש כאלו שצועקים בבית, והורסים את השלום בית, והתחנן לתלמידים שידברו בבית מתוך כבוד גדול ודרך ארץ כפי שרבינו ז"ל תבע מאיתנו.
- בשעות המאוחרות של הלילה - הגיעו אורחים רבים לשהות בקריה לשבת חנוכה, וביניהם עשרות תלמידי הישיבה הבחורים החשובים שיהיו.
- שבת קודש מברכים חודש טבת - ברוך השם שהיה מזג אוויר נוח ונעים ביותר, לאחר שרבים התפללו על כך, ובקשתם נענתה מן השמים. ראש הישיבה התפלל את כל תפילות השבת בבית הכנסת בהאשקי.
- קבלת שבת - זכינו שראש הישיבה ניגש לעמוד, ובקול המעורר את הנשמות הלהיב את לבבות ישראל, לאחמ"כ סעד ראש הישיבה שליט"א את סעודת ליל שבת עם הבחורים, ראש הישיבה לימד את הבחורים את הדרך כיצד לנהל סעודת שבת לאחר הנישואין, וכשהמתניו על ביאת משפחת ראש הישיבה, אמר להם ראש הישיבה שידעו, שאף פעם לא צועקים בבית, ולא מזורים שיבואו, צריך להיות עם הרבה סבלנות, ולהתחשב ברגשותיהם, ואינו דומה בעל לאשה, כי לבעל לוקח חצי דקה להתארגן ולהם לוקח יותר זמן.
- שבת אחים ליל שבת - בליל שבת התקיים השלום זכר להולדת הבן אצל האברך מו"ה בנימין יעקבאוויטש הי"ו, ובעת שהתאספו דיבר ראש הישיבה על אודות דיבורו של רבינו שיש לבוא אליו בג' זמנים בשנה, שבת חנוכה, שבועות, וראש השנה, ושר' נתן הבין מרבינו שעל ראש השנה יש להמשיך לבוא אף לאחר ההסתלקות, ולאחר ששרו שירה וזמרה הוסיף ראש הישיבה לבאר למה רבינו בחר שיבואו אליו דווקא בשבת חנוכה, כי זה הזמן שרבינו מלמדנו להודות ולהלל להקב"ה על כל מה שיש, יש אנשים שכשאומרים להם תגיד תודה להקב"ה שאתה יכול לראות וללכת ולהריח, והם עונים: הרי כולם יכולים לראות וללכת ולהריח, ואמר ראש הישיבה שזו תשובה מאוד לא נכונה, וסיפר על אודות אנשים שלא מסוגלים לראות וללכת ולהריח, וסיפר על היהודי שהיה צריך להגיע למכונת הנשמה בתקופת הקורונה, וכשהגיע לו החשבון לשלם על החמצן שקיבל, הוא התחיל לבכות, ושאלו אותו ילדיו אם הוא בוכה שזה הרבה כסף, אמר להם: לא על זה אני בוכה אני בוכה כי אני רואה כמה אני חייב לשלם להקב"ה, שנותן לי לגשום בכל שנות חיי מאז שנולדתי עד עכשיו.
- ראש הישיבה דיבר גם על כמה הוא צריך להודות שהוא זכה להתקרב למוהרא"ש, כי הוא חשב שבכדי להיות ירא שמים וצדיק צריך לצום, ולא לישון על מטה, וכן הלאה, אבל מאז שקיבל את הספר אשר נפתח בפניו עולם חדש, והבין שאפשר לאכול ולישון ולעבוד את הקב"ה ולהיות ירא שמים וצדיק.
- שבת בבוקר - קודם תפילת שחרית לימד ראש הישיבה בסידור עת רצון, את הקטע של 'מן המצר' בתפילת הלל, שם כותב מוהרא"ש כמה יהודי צריך להישאר חזק בכל המצבים, וכל מה שרק יעבור עליו, ואם יש לו יסורים שידע שהכל זה מהשם יתברך, וכל זה רק לעורר אותו משנתו ושיתקרב להש"ת.
- תפלת שחרית - זכינו שראש הישיבה ניגש לעמוד ותפילת ההלל עוררה כל לב ונפש להתקרב בנגיעות אל השם יתברך, ראש הישיבה קרא בתורה בניעמות, ולאחמ"כ בירך את ברכת החודש.
- סיפורי מעשיות - בעת סיפורי מעשיות סיפר ראש הישיבה את המעשה שסיפר רבינו ז"ל על אותו רב בישראל שהיה לאחר פטירתו בעולם התורה עשרים ושמונה שנים, שם התגלגל והתגלגל עד שזכה להגיע למנוחה, ורבינו אמר שמי שיבוא אליו בג' הזמנים של ראש השנה שבת חנוכה ושבועות ניצל מעול התורה, ומוהרא"ש הסביר שבג' זמנים אלו נותן לנו רבינו את המתנות הנפלאות, בראש השנה רבינו מניח לנו את האמונה הברורה והטהורה, והאדם שב בחזרה להקב"ה, ובשבת חנוכה נותן לנו רבינו את המתנה של הלל והודאה שעשו עולם הבא, ובשבועות נותן לנו רבינו את המתנה של דרך הלימוד, שכל אחד יכול ללמוד את התורה, ראש הישיבה דיבר שוב כמה אנחנו צריכים להודות להשם יתברך, ואמר: מה זה כבר בן אדם? ברגע אחד הכל יכול להתהפך, ברגע אחד הקב"ה יכול לקחת לאדם את הנשימה. אנחנו חייבים להתרגל להודות להקב"ה, ואחרי ההודאה לבקש ולהתפלל על הכל.
- בסעודה שלישית - לימד ראש הישיבה שליט"א בספר חיי מוהר"ן סימן פ"ה, המעשה שרבינו מספר על חנוכה, על האורח שהגיע לבעל הבית, והראה לו איך אפשר להיות כאן בעולם הזה, ובו זמנית להיות דבוק ומקושר להש"ת, ראש הישיבה אמר שנהגו בשבת חנוכה לספר את הסיפור הזה בין אנשי שלומינו, ואפשר לומר בזה הרבה סברות, אבל הוא אמר את הסברא שקיבל ממוהרא"ש, כמו כן עורר ראש הישיבה על הלימוד בספרי רבותינו, בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, המעורר את האדם משנתו, ומביאו לדבר אל הש"ת, ובפרט כשקובעים שיעור בספר הקדוש אשר נחל, זה מוליך את האדם לבית הכנסת להתפלל וללמוד תורה ולנהיג תפילין ולקיים מצוות כפשוטן.
- מוצאי שבת - לאחר תפלת מעריב, הדליק ראש הישיבה את המנורה הגדולה בבית הכנסת, וראש הישיבה ביקש שימתניו שכל הילדים יכינו וישתפו פעולה בהדלקת הנרות.
- ויהי מזהרת - ביום ראשון הלך ראש הישיבה לבקר שוב את ילדי המוסדות, ודיבר עם הילדים, ושמע מהמתחמים את סדר הלימודים וחיוקם ועודדם בעבודתם הקדושה.
- אין שום ספק שהשבת הזאת תיזכר לזמן רב, ויהי' שנוכה לקחת את הלימודים האלו בכל מקום שרק נהיה שם.
- ובנותר קנקנים נעשה נס לשובנו.

חדשות בין כותלי מוסדותינו הק'

מזל טוב אנשי שלומינו לרגל התחלת סדר מועד במסגרת לימוד תלמוד ירושלמי

חסידיו ברסלב תלמידי מוהר"א ש"ז"ע מנצלים כעת את ההזדמנות שרכבת הירושלמי עזרה בתחנה חדשה, וכל מי שעדיין לא הצטרף, יכול כעת להצטרף להתחיל ללמוד דף ליום בירושלמי. מוהר"א ש"ז"ע הנהיג שאנשי שלומינו ילמדו כל יום: דף בבלי, דף בירושלמי, ופרק תוספתא, ואמר ששלושת הדברים האלו הם ראשי תיבות ב"ת, ב"ב"ל וירושלמי תוספתא, ומי שלומד בכל יום את שלושת הלימודים האלו בונה לעצמו ב"ת נצחי, וזה מה שהולך לפנינו לעולמי עולמים ולנצח נצחים.

מוהר"א ש"ז"ע היה תמיד מעודד את תלמידיו לקנות בית בעולם הזה, במקום לזרוק את הכסף על שכירות, ובמקום להגיע לטובות של אחרים, עדיף שיהיה לאנשים דירה משלהם, ואותו דבר אמר מוהר"א ש"ז"ע שצריך לבנות בית בעולם העליון, שלא ישאר שם בלי דירה, ולא יצטרך להסתובב ולבקש טובות שמישהו ישכיר לו דירה למעלה.

בנוסף לכך אמר מוהר"א ש"ז"ע שלימוד ג' לימודים אלו מידי יום, זה גם סוגיה לקנות בית כאן בעולם הזה, ואכן זה דבר שהוכיח את עצמו, רואים אברכים שרק התחננו ואחרי כשנתיים מצליחים בעזרת השם לקנות בית, על ידי לימוד ג' הלימודים: בבלי ירושלמי ותוספתא, חוק ולא יעבור. כשמדברים על הלימודים הללו אסור לשכוח לדבר אודות סדר דרך הלימוד מרבינו הקדוש נחל נובע מקור חכמה, רבינו רצה שאנחנו נלמד כל יום הרבה מאוד, אבל רבינו נתן דרך גם למי שאין לו הרבה זמן או לא מצליח להתרכז ללמוד ברבנה עמוקה מכל סיבה שהיא, ורבינו העדיף שנלמד הרבה אפילו ללא הבנה, מאשר ללמוד מעט עם הרבה הבנה, רבינו אומר שאם נלמד הרבה בסוף בנין מה שלומדים, ואם האדם יגביל את עצמו ללמוד תורה רק אם הוא מבין, בסוף הוא יעזוב את התורה, ויעזוב את העולם בלי תורה ח"ו, ולכן יש להתרגל להגיד את המילים של התורה הקדושה, ואם מבינים מבינים, ואם לא מבינים גם טוב, כי אם לומדים מהר זוכים ללמוד את התורה שוב ושוב, ומה שלא הבינו בפעם הראשונה יבינו בפעם השנייה או השלישית, ורבינו אומר שאם לא הבינו כאן בעולם הזה, בסוף יבינו למעלה בעולם העליון.

מוהר"א ש"ז"ע היה חוזר על שיחה זו של רבינו (שיחות הר"ן סימן ע"ו) פעמים אין ספור, והיה אומר כמה מוטל עלינו חובה קדושה להודות להשם יתברך שזכינו שאנחנו יודעים מהמתנה הנפלאה הזאת, מדרך הלימוד של רבינו, כי בלי זה לא היינו מסוגלים ללמוד כל כך הרבה, כי האדם הוא לא מכונה, יש לו אשה ויש לו ילדים, ולפעמים הוא מרגיש טוב ולפעמים פחות, ולפעמים הוא טרוד מאוד בפרנסה, ולפעמים צריך ללכת לרופא או לסדר חשבונות או ללכת לשמחות, ואם היינו יכולים ללמוד רק עם הבנה ורק עם חברותא, וכי בן אדם הוא מלאך?, ולכן אנחנו צריכים להודות על הגם הגדול שאנו זוכים ללמוד כל יום ובכל מצב. אנשי שלומינו לא מסתכלים מה היה אמתול, ומנצלים את ההזדמנות ומתחילים סדר מועד בירושלמי, מסכת שבת, ומוסיפים תפילה להקב"ה שנוכל ללמוד כל יום, ושתמיד נישאר דבוקים לתורה הקדושה. והאור זו תלמוד ירושלמי (וזהו הקדוש).

***

שבת קודש מרוממת עברה בקרית ברסלב בצל ראש הישיבה שליט"א

לתושבי הקריה היו ימים מאוד מרוממים מעת שראש הישיבה הגיע לשהות בקריה, לכבוד שבת הנוכה, אירת החג שררה בכל פינה ופינה, והרגשה עילאית אפפה את כל אחד ואחד, אין לנו כלל דרך לתאר את הרגשות ואת השמחה וההתרוממות. אנחנו יומלים רק לכתוב קצת עדכונים טכניים.

- ביום רביעי ערב הנוכה לקראת ערב – הגיע ראש הישיבה לקריה, ובבוקר יום חמישי התעוררו תושבי הקריה להפתעה ראש הישיבה כבר בקריה, ואף שלא כל אחד מהתושבים רואה את ראש הישיבה בכל רגע, אבל מרגישים אירה אחרת בקריה, האטסטמפורה שונה לגמרי, רוגע נפשי שורר על כל אחד כשיודעים שראש הישיבה כאן, מרגישים אמונה פשוטה וברורה, כל אחד מקבל חוסן נפשי ושמוחה יתירה.

סימן טוב ומזל טוב
 מו"ה יוסף שניצלער הי"ו
 מגיד שיעור בישיבה הק' קרית ברסלב
 להולדת הבן למזל טוב
 ***
 מו"ה יוסף מאיר שטיין הי"ו
 להולדת הבן למזל טוב

- ביום חמישי בבוקר – הלך ראש הישיבה לבקר בישיבה בקריה, והתפלל תפילה שחורית יחד עם הבחורים בהתלהבות, כמו כן ביקר ראש הישיבה בשאר בנייני המוסדות, ודיבר אל הילדים, והורה להם איך יש להם להתנהג כמידות טובות ודרך ארץ, כמו כן הביא ראש הישיבה ספרי תהלים שיחלקו לתלמידות בית פייגא והוסיף להם מכתב לספר התהלים.

אחר ברכת המזון, שגפדרו כל המסבין משלחן רבנו ז"ל והלכו כלאחד לביתו, רבי נתן מרוב התרגשותו והתעוררותו פבר לא היה יכול לישן ויצא מחוץ לעיר וישב שם כל הלילה ויצעק בקול גדול: "רבנו של עולם, אין ברסלב ברענט א פייער, פייער מיר אריין דאס פייער אין הארצן אריין!" ("רבנו של עולם! בברסלב בוערת אש גדולה, הבער את האש הזו בלבי פנימה!") ובכה כל הלילה מרוב תשוקה.

עשרת ימית שובה באחד הימים נכנס רבי נתן אל רבנו ז"ל והיה עמו ביחידות. ואז התחיל לספר לפני רבנו ז"ל את כל לבו בפרטיות פרטיות וכל מה שעבר ועובר עליו. ואז צנה עליו רבנו ז"ל כמה הנהגות פרטיות כמו ללמד שמונה עשר פרקי משניות בכל יום, ועוד. ואחר כך יצא רבנו ז"ל עמו מהבית, והלכו יחד בחוץ אנה ואנה אצל הגיית הכנסת הגדול, ודבר עמו רבנו ז"ל הרבה דברים המשיבים את הנפש והחיה אותו מאד מאד. וגלה לו רבנו ז"ל התחזקות נפלאה, איך שאסור לפל בדעתו משום דבר ומשום בריה שבעולם, היה איך שיהיה. ובאמצע השיחה לקחו רבנו ז"ל בידי הקדושה סביב כתפו ואמר לו בזה הלשון: "און ווייטער איז זייער גוט אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ פאר השם יתברך, אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פאר איין אמת'ן גוטען פריינד" (והלאה זה טוב מאד, שמשוחים את הלב לפני השם יתברך, כמו שמשוחים לפני ידיד טוב אמת'י) ואז גלה לו בפעם הראשונה ענין התבודדות ושיחה בינו לבין קונו, ואיך שאין שום עצה אחרת בעולם רק לברח אליו יתברך ולספר לפניו יתברך את כל לבו וכל מה שעובר עליו בפרטיות פרטיות ידבר איש אל רעהו בלשון שרגיל בה.

ומיד נכנסו אלו הדבורים בלבבו כאש בוערת ממש, והבין תכף, שעלידי עצה זאת בודאי יהיה נעשה איש אשר כשר פראוי, כי כל מיני מחשבות שסיבב הבעל דבר בדעתו וכל מיני מניעות שימנעוהו - כלם יספר לפני השם יתברך ויבקש מאתו רחמים ותחנונים על כל דבר, שיעזרו להיות פראוי לאיש הישראלי.

ועלידי אלו הדבורים והגלוי של התבודדות קרב רבנו ז"ל את רבי נתן להשם יתברך בהתקרבות גדולה מאד, כי שום דבר לא לקחו וקרבו כל כך אליו יתברך כמו הגלוי של התבודדות, שגלה לו רבנו ז"ל. כי תכרימין שרק שמע נפלאות ענין הזה לדבר אליו יתברך בלשון שרגילים בה, נתלה בלבבו מאד מאד אליו יתברך. ומיד שהלך מרבנו ז"ל, נכנס בגיית הכנסת הגדול, שלא היה שם שום אדם, והתחיל לקים זאת, ולבו נמשך אז מאד מאד אחריו יתברך בכלות הנפש.

הגם שרבינו היה הרבה תלמידים, תלמידים מאד גדולים, אבל רבי נתן עלה על כולם. הוא הבין שהלמודים של רבינו הם לא רק לזמנים ההם, אלא שזה כבר ישאר לתמיד, כמו שרבינו אמר: "מין פייער וועט שוין טליען ביז משיח וועט קומען" (האש שלי תקד עד ביאת משיח). רבי נתן העלה על הכתב את כל הספרים, כל התורות והשיחות של רבינו, מלבד הספרים שרבי נתן חבב בעצמו שמשוחים ומחזקים, נופחים תקוה וחזק בכל הלומדים אותם, עד היום כל העולם מתחיה עם ספריו הקדושים, עם הירושה שהוא השאיר לנו מרבנו.

רבי נתן טולטשינער ז"ע, התלמיד מובהק שהמשיך את רבי נתן, היה מתחיל את הדרשה שלו בסעודת הילולא של רבי נתן עם המלים: "מורנו רבי נתן השאיר לנו ירושה גדולה שהוא קבל מרבינו הקדוש, הבה נתחלק ביחד בירושה", וכך הוא נכנס לשיחה מהדבורים הקדושים והחמים של רבי נתן שמשוחים כל אחד. באו נתחזק גם אנו עם הירושה הקדושה, באו נלמד, נשמע ונקים את כל העצות והלמודים שרבי נתן השאיר לנו מרבנו, ונקב נצליח בעולם הזה ובעולם הבא לנצח נצחים. (ספר פעלת הצדיק)

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ישיבה
---	19:40	20 ד' לאחר זמן הדה"נ מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לאחר הדה"נ מעריב ימי חול 19:30	ירושלים רה"ר רבי נחמן מברסלב 15
21:30	21:00	10 ד' לאחר זמן הדה"נ	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בני ברק רה"ר ירושלים 2
---	20:30	וגם ברמה ג' רח' מרים הנביאה 20 ק"א	9:15 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רח"ר ריב"ל 6
21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לאחר הדה"נ	מודיעין עילית רשב"י 19
21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב ציל"ו 1 (בנין יד עזרה)
21:30	21:30	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים
---	21:00	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	ביתר רחוב אבא שאול 7/7
20:30	20:00	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	אלעד רחוב פנחס בן יאיר 27 מינס 1